

gribelig Paaskønnelse deraf. De Næringsdrivende i Kjøbenhavn have beholdt den Repræsentation, de havde, stiftet Bøhuset i Lommen og taget en Repræsentant til. Dette er en Virkning af saadanne provisoriske Foranstaltninger, som vi Alle maa erkende er særdeles ønskelig, og ogsaa er af en saadan Bessaffenhed, at vi, at alle gode Borgere maatte vente, at det netop vilde have en saadan Virkning; og det giver mig igen Anledning til at udtale mig om en anden Tante, jeg har set fremsat fra Højres Side. Man har gjort gældende, at det var dette Tings Opgave kun at sidde her for at forhindre Regeringen i at udstede Provisorier; det var i Sandhed en mærkelig Opgave for dette Ting at have. Den Opgave kan jo kun løses paa en eneste Maade, nemlig derved, at vi vedtage de Forslag paa Forhaand, om hvilke vi vide eller formode, at Ministeriet i modsat Fald vil udføre dem paa egen Haand. Det er en meget grundig Maade at afværge Ulykker paa, at hindre sine Modstandere i at gøre en Ulykke, derved at man gør den selv; men jeg tror ikke, at dette Ting vil være tilbøjeligt til saa stor Grundighed, og jeg tror, at overfor den offentlige Mening ville vi her rolig kunne afvente, hvilke yderligere Foranstaltninger Ministeriet maatte anse sig kaldet til at træffe af denne Art. Jeg har den Tro, at Fortsættelsen heraf tilsidt dog vil føre til et ganske modsat Resultat af det, man fra Højres Side venter sig, men rettest er det, at dersom nogen tror, at vi sidde her for at afværge provisoriske Love ved i Forvejen at lade sig true eller nøde til at vedtage den, saa vil man blive stiftet: den Opgave har dette Ting ikke. — Vi staa altsaa her overfor et Finanslovsforslag, om hvilket det fra alle Sider maa erkendes og altsaa kan fremsættes som noget givet, at der af det Forslag ikke bliver nogen Lov. Vi kunde da spørge os selv: Hvilken Opgave har dette Ting med Hensyn til Behandlingen af dette Forslag? Hovedopgaven er altsaa af Ministeriet gjort umulig paa Forhaand. Jeg kan da tænke mig, at man vil sige: Et Finanslovsforslag er et stort Værk, omfattende mange hundrede Positioner, og selv om dette Tings Hverv med Hensyn til denne Lovs Vedtagelse er blevet gjort frugtesløst og øresløst, vil man dog kunne saa Indflydelse paa mange højvigtige og betydningsfulde Punkter ved at behandle disse Forslag her. Jeg vil dertil sige, at et Finanslovsforslag falder jo i 2 Dele: en større Del og en mindre; for den største Dels Vedkommende er Finansloven, som det jo staaar i Grundloven, et

Overslag; det indeholder kun Posteringer i Henhold til gældende Love, gældende Sædvaner, gældende Praksis. Om alt dette, som er den aldeles overvejende Masse af vore Finanslovsforslag, gælder det jo, at vi vel have et politisk Bøtum derover, men derimod er der ikke Tale om en saglig Afgjørelse, fordi denne har fundet Sted tidligere, fordi den i Forvejen er givet i Henhold til Lovgivningen, i Henhold til de paagældende Rettsregler. Ved Siden deraf er der en mindre Del af Finansloven, som man kunde kalde den uegentlige Del af Finansloven. Det er de Poster, der indeholde uhjemlede Udgifter, det vil sige: Udgifter, for hvilke Finansloven første Gang er Hjemmel; det er de almindelige Lovgivningsæmner, der der foreligge, Lovgivningsæmner, som kun af den Grund overhovedet kunde saa Plads paa Finansloven, fordi det efter vor Grundlov er givet, at Finansloven behandles som en almindelig Lov. Det er altsaa paa disse Poster, at dette Tings Indflydelse skalde vise sig. Naar man imidlertid betragter, hvad der der foreligger, saa er jeg bange for, at dette Tings Indflydelse ikke vil blive saa overvældende, som mange forestille sig. Tager man f. Eks. den Paragraf, som indeholder Hovedmassen af denne Art af Forslag, nemlig § 26, vil man finde, at blandt disse 10 Millioner, der der ere opførte, for det første vil være adskillige, der henhøre under det, man med et mindre betegnende Navn plejer at kalde ordinære Udgifter, og med Hensyn til Resten vil man finde, at de allerfleste Millioner af dem, der blive tilbage, ere af den Slags, om hvilke Ministeriets Grundlæggelse gælder, at hvis de ikke bevilges, saa blive de udgivne alligevel. Og for de andre Paragrafers Vedkommende, der rumme de Udgifter, man plejer at kalde de ordinære, vil man se, at det ikke blot er de gamle Udgifter, der paa Forhaand ere underdragne en virkelig reel Behandling, men det samme gælder ogsaa om Udgifter, som vi her se for første Gang, idet der for de ordinære Ministerier er en Række af Udgifter, som ere en ligefrem Udfoldelse af den almindelige Lovgivning. De egentlig nye Poster, som trænge til selvstændig Hjemmel, ere ikke mange, og om en Række af dem gælder netop det samme, som jeg fremhævede om de ekstraordinære militære Udgifter paa § 26. For at give et Indtryk af, hvad Slags Poster her er Tale om, skal jeg nævne nogle enkelte. Man vil finde forlangt paa Indtægtsiden under Domænerne en Række Bogterhuse, Kømmer og lign. For heres Vedkommende vil dette